

*Dietinger van
Quartary*

Uredništvo in Upravništvo: V Ljubljani, Delavski dom, Marxov trg 2, dvorišče. čekovni račun št. 14.577.

Proletarci vseh dežel združite se!

Leto I.

LJUBLJANA, 14. oktobra 1926.

Stev. 7.

V enotno obrambno fronto!

Nov val redukcij.

Redukcija železničarjev na Hrvaškem.

Ofenziva kapitalistov ne divja samo v Sloveniji. Tudi v drugih pokrajinah ogrožajo redukcije obstoj proletariata. Koncem septembra so prišli na vrsto železničarji Hrvaške. Znižujejo se plače v takem obsegu, da bodo posamezni železničarji oškodovani celo za 1000 Din mesečno.

Ujedinjeni Savez Železničarjev v Ljubljani je izdal povodno te redukcije letak, v katerem pravi med drugim:

„Ko smo vsled redukcije na Hrvaškem intervenirali v Beogradu je Generalna direkcija odgovorila, da znižanja plač v takšem obsegu, kakor se govori in alarmira, ni in da so to najbrž govorice nekakšnih politikastrov. Sedaj pa naenkrat, Zagreb reducira in znižuje plače.

Kaj je to! Ali je igra, ali res ne zna Beograd, kaj dela Zagreb, in Zagreb ne ve, kaj in kako odloča Beograd? Ali da je to nalašč tako, da se lahko vsak, Zagreb in Beograd sklicujeta na krivdo drugega in si umivata po Pilatovski svoje roke?!

Resnica pa za delavstvo ostane ista — redukcija se vrši in znižavanje urnin se vrši. Ono preži tudi na slovenske železničarje, da jih ob svojem času zagradi za grlo, ako ne bodo čuječi.

Zato moramo povzdigniti glas solidarnosti, kakor en mož in nastopiti proti početjem v zagrebški direkciji, da s tem ob enem varujemo tudi sebe.

Sodrug železničarji: Vaš nastop mora biti odločen, enoten, solidaren in glasen, da ga bodo slišali oni, ki se igrajo z našo bedo. Brez razlike čina, kategorije ali političnega prepričanja: Zato vsi iz delavnic, kurilnic in postaj, iz sekcij in pisarn na protestne shode...“

Letak je pomanjkljiv v toliko, v kolikor manjka poziv, da prihitijo ostali delavci na pomoč in da se zedinijo železničarji cele države v eni sami strokovni organizaciji, kakor tudi da se zedinita URSS in CRSOJ.

Ponovno moramo tudi pri tej redukciji naglašati, da se kapitalisti poslužujejo dobre in premissljene taktike, napasti in potlačiti k tlom najprej en del železničarjev in delavcev, da potem tem lažje porazi tudi ostale železničarje in delavce v drugih pokrajinah in drugih industrijah.

Odgovor delavstva na to taktiko mora biti:

Zedinjenje železničarjev cele države!
Zedinjenje vseh razrednih strokovnih organizacij v državi!

Splošne akcije vsega delavstva na posamezne napade!

Redukcije na železnici v Sloveniji.

Po redukciji 600 delavcev v ljubljanski direkciji je železniška uprava v zadnjem času izvršila nov napad na železniške pravice.

Na Hrvaškem je s 26. septembrom 1926 znižala delavstvu urne plače od 30 do 56 Din na dnevno 26 do največ 40 Din dnevno. V Zagrebu, Sisku, Bjelovaru in drugod je reducirala na stotine železničarjev, z novim finančnim zakonom za leto 1926/27 hoče ukiniti 20% eksekutivno doklado, zmanjšati draginjske doklade in z novimi pravilniki reducirati vozne ugodnosti za železničarje ter ukiniti sleherno samoupravo v bolniški blagajni.

Poleg tega pa ne da osobju niti službene obleke, ne izplača napredovanja za nazaj, ne uredi starostnega ter brezposelnega zavarovanja, pusti umirati nad 300 miloščinarjev po 30 do 40 letih službe brez vsake podpore na cesti ter noče urediti delavskega vprašanja.

V protest proti takemu postopanju je sklical „Ujedinjeni savez železničarjev Jugoslavije“ javne železničarske protestne shode 9. oktobra 1926 v Zagrebu, Zidanemostu, Ljubljani, dne 10. oktobra 1926 v Videm-Krško, Radohovi-vasi, Ptuj, Grobelnem, Vuhredu, Breznu, Dravogradu, Novemestu, Litiji in še več drugih krajih.

Deveturno delo v Trbovljah.

Pri podjetju Dukič, ki izvršuje za TPD odkrivalna dela na Doberni, je že uveden deveturni delovni čas, brez da bi se nadure plačalo s 50% doklado, kakor predpisuje zakon o zaščiti delavcev. S tem, da morajo delavci delati eno uro dnevno več, se bo število brezposelnih povečalo, ker vsakih 8 delavcev s podaljšanjem dela za eno uro dnevno odvzame delo in zaslužek enemu delavcu. Podaljšanje delovnega časa pripravlja tudi TPD v svojih obratih.

Redukcija delavcev v jeklarni Guštanj-Ravne.

Odpuščenje delavstva se je pričelo tudi v kovinski industriji. Jeklarna v Guštanju-Ravne je že odpustila nad 120 delavcev in ne ve se v koliko misli ravnateljstvo še odpuščati in reducirati. (Glej tudi dopis na 2 strani.)

Skrčenje obrata v steklarni Zagorje.

Steklarna Zagorje je ustavila eno izmed dveh peči in skoraj polovici delavstva je grozila redukcija. Intervenciji zastopnikov strokovne organizacije se je zahvaliti, da do odpusta ni prišlo, skrčilo se je pa delovne dni na 6 dni za kvalificirane in na 8 dni za nekvalificirane v 14 dneh. Breme skrčenja obrata pade torej na rame vseh delavcev, katerim se vsled zmanjšanja šihov zmanjša tudi zaslužek. Podjetje hoče nekaj delavcev prestaviti v Hrastnik, tudi pri tem bo delavstvo oškodovano, ker selitveni stroški ne bodo mali, podjetje pa se brani iste povrniti. V Hrastniku tudi niso pripravljena zanje stanovanja.

Redukcija železničarjev se po zadnjih vesteh ne omejuje na Slovenijo in Hrvaško, temveč se izvaja po vsej državi.

Tudi druge stroke delavstva: tekstilni, lesni, tovarniški delavci vsak dan hujše trpijo pod zlom, ki je dobilo skupno ime redukcija. Če že ne mečejo delavcev direktno na cesto, pa jim reducirajo mezde, podaljšujejo delovni čas, krčijo in odvzemajo delavcem pridobljene socialne pravice, gazijo se z odkritim ali prikritim odobravanjem državnih oblasti delavsko zaščitni zakoni. Diktatura fabrikantov, bank, profitarjev sploh je postala neomejena. V zadnjem času pa se je dosedanjim nadlogam pridružila nevarnost deložacije iz stanovanj, ki grozi tisočem in tisočem, ki ne zmorejo

oderuških stanarin.

Ne samo industrijski delavci, tudi državni in zasebni uradniki,

mali obrtniki, poljedelski delavci, mali kmetje ječijo v krempljih kapitalističnega izkoriščanja.

Visoke oderuške obresti, zaščitne carine, neznosni davki, rubežni in prisilne prodaje so spravile tudi največji del malomeščanstva v nevzdržno situacijo.

Ko so v letih 1919—1921 delavske organizacije in stranka delavskega razreda (komunistična stranka) imele moč in branile interese delavskega razreda, je tudi gmotni položaj uradnikov, malih obrtnikov in malih kmetov bil ugodnejši. Po položaju delavstva se ravna položaj uradništva, malih obrtnikov in kmetov.

Zato se morajo v obrambo svojih pravic združiti

industrijski in poljedelski delavci, državni in privatni uradniki, mali obrtniki in mali kmetje v enotno obrambno fronto proti svojemu skupnemu nasprotniku kapitalu in kapitalistom.

Kaj zahtevajo interesi vseh izkoriščanih?

Za 24. oktobra je sklican kongres delavskih zbornic v Beogradu.

Ogroženi življenjski interesi ročnih in duševnih delavcev v mestih in na vasi, interesi malih obrtnikov in malih kmetov nujno zahtevajo, da se sklicani kongres delavskih zbornic temeljito bavi z vprašanjem

enotne obrambne fronte vseh izkoriščanih brez ozira na strankarsko orijentacijo.

V to svrhu je potrebno in interesi ročnih in duševnih delavcev nujno zahtevajo:

da centralni sekretariat DZ (del. zbor.) povabi na kongres vse obstoječe strokovne organizacije („Zedinjenje“, neodvisne, avtonomne, krščanske, narodne, bernotove itd.),

da se na kongresu postavi iz zastopnikov vseh obstoječih strok. org. centralni akcijski odbor za vodstvo enotne obrambne akcije

po vsej državi za zaščito življenjskih interesov vseh izkoriščanih.

Po vseh krajih Jugoslavije se morajo formirati krajevni akcijski odbori za enotno obrambno akcijo, h katerim je treba pritegniti zastopnike reduciranih in brezposelnih.

Enotna obrambna akcija se mora raztezati na vso državo in obsegati vsa vprašanja, ki tiščijo k tlom in dušijo ročne in duševne delavce, male obrtnike in male kmete, posebno pa sledeče:

1. Za izpopolnitev zaščite stanovanjskih najemnikov.

2. Proti brezposelnosti, redukcijam in skrčenju obratovanja.

3. Za brezposelne podpore v višini eksistenčnega minimuma vsem brezposelnim in reduciranim.

4. Proti podaljševanju delovnega časa, za ohranitev osebnega delovnika.

5. Za izvajanje delavske zaščitne zakonodaje; za izvolitev in priznanje obratnih zaupnikov, za kolektivne mezdne pogodbe, za priznanje strok. organizacij.

Z organizacijami malih obrtnikov in malih kmetov mora najti centralni akcijski odbor zveze in z njimi skupno nastopiti.

Že spomladi marca meseca ob priliki prvih redukcij TPD je naša skupina vodila v DKL kampanjo za generaliziranje akcije. Naše predloge je vodstvo DZ in Strok. komisije prezrlo, niso jih podprla niti vodstva železničarske in drugih strok. organizacij. Osamljene rudarje, ki so ostali brez dovoljne podpore ostalega delavstva je pri TPD pregazila. Za rudarji pa so prišli na vrsto železničarji, kovinarji itd.

Na posamezne stroke, na posamezne pokrajine lokalizirane akcije so v današnji dobi nezadostne. V današnji dobi lahko računa delavstvo na uspeh samo od generaliziranih (splošnih) akcij po vsej državi.

Zato pozivamo podružnice vseh strok. organizacij, da zahtevajo od svojih vodstev formiranja

enotne obrambne fronte. in da sami v tem pravcu delajo.

Ljubljansko občino delavcem.

Celi dve in pol leti so brez kontrole ljudstva gospodarili na ljubljanskem magistratu od vlade imenovani demokratski gerenti. Vsa ta leta se ni zganila niti SLS (klerikalci), niti SKS (kmetijci) proti gerentstvu in nikomur odgovornemu gospodarstvu treh ljudi na ljubljanski občini. Z delavske strani se je julija meseca započela akcija proti gerentstvu in za samoupravo občine, ki jo vodi samoupravni Akcijski Odbor. Socialistična Stranka Jugoslavije je odklonila sodelovanje v tej akciji, kar znači podpiranje gerentstva in tudi klerikalci so zbežali že iz prvega sestanka. Kot rezultat zakulisnih političnih kupčij buržuaznih strank je vlada sedaj odstavila tri demokratske gerente in postavila mesto njih za komisarja državnega uradnika. Na odstavitev gerentov je silila vlada in buržuazne stranke v gotovi meri tudi akcija samoupravnega akcijskega odbora. S postavitvijo komisarja so zadovoljne vse buržuazne stranke, ne more pa biti zadovoljno delavstvo,

ker med gerenti in komisarji ni nobene bistvene razlike. Oboji so imenovani od zgoraj in ne voljeni, oboji morajo voditi politiko buržuazije, ki jih je postavila.

Tudi volitve, ki se pripravljajo, ne bodo vrnilo ljubljani samoupravo, ker je obstoječi Žerjavov volilni red nedemokratski in prikrojen v korist buržuazije. Tudi proti temu reakcionarnemu redu ni nastopila SLS, ker upa, da se bo pri prihodnjih volitvah ona okoristila z njim.

Zaht va delavstva je: Reakcionaren volilni red se mora spremeniti v proporcionalen volilni red.

Kakor proti gerentstvu tako tudi proti komisarjenju! Za razpis svobodnih volitev!

Interesi delavskega razreda pa zahtevajo, da gredo vsi izkoriščani: delavci, državni in privatni uradniki in mali obrtniki enotno v volilni boj proti buržuaziji, da se postavi enoten delavski blok.

Kako živijo delavci v Borovnici.

Tudi delavci iz Borovnic se moramo oglašiti v našem listu „Enotnost“, ker bo gotovo zanimalo delavce po drugih krajih, kakšne razmere so tukaj. Tukaj je pet lesnih tovarn, dela se 10 do 14 ur dnevno za plačo do 40 Din. Delavstvo se pusti brez odpora izkoriščati po kapitalistu, ker v zaspanosti brodi na delo in iz dela. Delavske razredne izobrazbe ni nobene. Kaj je organizacija in kako nujno je potrebna mu sploh ni znano. Kako kapitalisti izkoriščajo ne razumejo. Da je to v kakih oddaljenih hribih, se še ne bi temu čudil. Lesnega tovarnarja na Bregu F. S. sem sam okusil. Dokler me ni dobil v svoje izkoriščevalne klešče, mi je vse obljubil. V početku me je tudi še primerno plačal, to pa ni trajalo dolgo. V teku treh mesecev mi je znižal plačo za 250 Din mesečno; to je bil prvi udarec. Sklicujoč se na krizo in izgubo mi je začel tudi zavdati drva, katera sem imel v pisмени pogodbi. Kmalu sem prišel na sled, zakaj me je začel pritiskati. Šlo se je radi njegove prodajalne, ker nisem kupoval po njegovih oderuških cenah svoje potrebščine, ker sem vse cenejše dobival drugod. Pri izplačilu mi je bilo rečeno, da kjer kupujem, naj grem tudi delat, in vržen sem bil na cesto. Pri tem podjetju imajo žene odločilno besedo tudi na žagi. Ženske nas šikanirajo, čeprav nimajo pojma o delu na žagi. Zaposlenih je 15 delavcev, priganjajo jih pa: dva delovodja, gospodar sam in tri njegove ženske. Najbolj nadležna je njegova žena, ki pa ne premisli, da se je povzpela do bogastva z žulji delavskih trpinov. Delavstvo pa vse to molče prestaja; misli, da tako mora biti. Temu pa ni tako, bi lahko vse odpravilo, če se bi zanimalo in nekoliko mislilo na svojo usodo. Težko je pa trpeti izkušeni delavcu take neznosne razmere. Pri tem podjetju se je delalo po 11 ur brez odškodnine skozi celo zimo. Na spomlad je začel gospodar nagovarjati delavce še za več ur dela, kar so pa odklonili. Končno je pa delavce vendar prisilil na 12 ur s 50% plačano za 2 uri, na 2 uri je pa pozabil in tako je delavstvo garalo pod silo biča tega kapitalista. Delavstvo, zakaj spiš, ali res misliš, da ni pravice za tebe? Prebudi se, organiziraj se, združi se s svojimi sotrpini v eno bojovno organizacijo in konec bo tega trpljenja. Naročen bodi na delavski list „Enotnost“ in ne podpiraj meščanskih listov, ker ti te še bolj zastrupljajo. Sotrpini združimo se! Kmetu zemljo, delavcu tovarno! Delu čast in oblast! A. S.

Zagorje, obrat Kotredeže.

Cenjeni urednik! Priobčite dopis, ki ga pošiljajo rudarji Zagorja, obrat Kotredež. Razmere v rovih Kotredež so skrajno obupne. Da ne bo javnost napačno informirana glede naših plač, vam hočemo natančno navesti naš položaj. Družinski očetje rudarji s 3, 4 in tudi več otrok zaslužijo 260 Din mesečno. Med njimi so tudi taki, ki zaslužijo še manj. So pa oženjeni učni kopači, ki zaslužijo komaj 840 Din, in sedaj pridejo še razni odtegljaji, davki in drugo, tako da prejme komaj 600 do 800 Din na mesec. Akordne postavke so tako nizke, da ne pridejo rudarji niti na minimalno plačo 35—40 Din dnevno; le nekaj števil (ortov) doseže minimalno plačo. Nahaja se nekaj ortov, na katerih zaslužijo nekaj boljše, ker ti ne rabijo toliko smodnika. Žene rudarjev na plačilni dan plakajo, ker se ne upajo več v trgovine, ne morejo plačati dolgov. Saj danes ima tako vsak 10 do 15.000 K pufa.

Pazniki in ostali priganjači od demokrata (orjuna) do socialistov tekmujejo med seboj, kdo bo imel več izvoza, da bi se tembolj prikupili nikdar dosti sitemu molohu TPD. Omenjeni seveda prav vestno priganjajo in vihtijo bič nad to ubogo in sestradano paro. Posebno se odlikuje inž. Mastnak. Pred njim trepetajo tudi drugi nastavljenici. On celo zahteva, da se delajo nadure brezplačno, kar je bil slučaj nedavno pri šlemarjih. Morali so delati nadure in niso dobili niti fیکا odškodnine.

Rudarji, delavci, ki ste člani Narodne strokovne zveze, lahko vidite sedaj, kako vas lastni pristaši mučijo in skrbijo, da ima TPD še več dobička na konto vaše kože.

Jame so zelo mokre, ker se zalivajo prazni izkopi z vodo in šodrom. Če bo šlo tako naprej, se bo morala ustanoviti „plavalna šola“ za kotredeški obrat, drugače se je bati, da kdo ne utone. Vsako jutro, ko pride jutranja tretjina v rov, je vode do 60 cm nad tračnicami. To je vsled tega, ker Trboveljska štedi in ne

napravi potrebne kanalizacije. Od stropa pa tako lije, da je človek kmalo do kože moker in potem seveda tak osem ur dela.

Zaupniki so danes brez moči. Če slučajno intervenirajo, se jih navadno nahruli. Kakor smo informirani, imajo demokrati oštirji več vpliva glede intervencij, čeprav niso od oblasti pripoznani. S tem so se seveda ojačili, da njihova žolta organizacija napreduje.

Omeniti moramo tudi kopalnico, ki se je zidala celih sedem let. Vsak si lahko predstavlja, kako moderno je urejena. Ne rabi se niti kurjača in ne človeka, ki bi snažil prostore, kjer se umivamo. Ko pridemo iz nočne službe vsi premočeni od znoja in vode, se niti pošteno osnažiti ne moremo. Včasih imamo mrzlo vodo, včasih imamo vrelo. Mnogo slučajev je že bilo, da smo se nažajfali in da je potem zmanjkalo vode. Seveda potem stojimo kot der „dumme August“ in ne kaže drugega, da gremo še bolj umazani domov. Ravno tako je radi obleke. Ko prideš v kopalnico in se hočeš obleči, je obleka prav tako mokra kakršno obesiš prejšnji dan. Lahko si vsak predstavlja, kako neprijetno je iti moker zopet v vodo. Ker je kopalnica potrebna iz zdravstvenih ozirrov, zahtevamo odločno, da ravnateljstvo nastavi stalno ljudi, ki bodo skrbeli za red in snago.

Opozarjamo tudi obratno vodstvo, da bi se držalo predpisanih uradnih ur. Ako se hoče kdo pritožiti ali ima kako prošnjo, traja par dni, predno dobi gospode v pisarni. Posebno se ogibajo dneva, ki je določen za reklamacije, ki so pri nas tako pogosto zaradi netočnih računov in trganja akordnih postavk. Če je za nas rudarje tako strog službeni red, ki obsega čez 30 točk, zahtevamo ga tudi od vas.

Sedaj pa kličemo vsem rudarjem kotredeškega obrata in ostalih revirjev, strnite se skupaj, organizirajte se v razredno bojovnih strokovnih organizacijah in ne pričakujte boljše bodočnosti v fašistovskih in klerikalnih strokovnih organizacijah. Vprašajte se samo, kje so tisti ljudje, ki pridejo ob volitvah, ki jim služite samo za metanje kroglic. Pri redukciji delavcev, ko so trgali plače, ko se podaljšuje delovni čas pa ni niti enega od meščanskih strank, da bi nas rešil in stopil TPD za vrat. Apeliramo tudi na neorganizirane in neopredeljene: Stopite z nami, da se otresemo tega neskončnega izkoriščanja od TPD in kapitalistične družbe sploh.

Naj živi delavska enotnost!

Naj živi razredni boj, naj živi ideja zedinjenja delavcev po obratih!

Kotredeški sužnji.

Tone Kristan na Jesenicah. Pri nas na Jesenicah se je vršilo v nedeljo 25. septembra v prostorih Delavskega doma na Savi zadržano zborovanje, s katerim je dobro, da se malo pobavimo.

Glavni junaki tega zborovanja so bili: Tone, Tonej in Jurček, ki so, čujte in strmite, povedali tudi tele velezanimive stvari.

Po otvoritvi zborovanja dobi besedo k prvi točki ata Tone. — Ata Tone, ki so se pripeljali z avtomobilom na Jesenice, so pričeli: Prijatelji! Čas je, da se tudi na Jesenicah spoznate in da niste otročji in vendar spoznate, da z onimi, no z onimi, ki samo gofajate in nič ne delajo, z onimi komunisti ni nič. Mi smo oz. jaz vidim in dobro vem, da se z otroci ne da delati; ti otroci hitro ko vidijo, da ne gre kaka stvar v redu, pa zakričijo in kričijo tako, da nas potem postavijo v slabo luč v javnosti, tako da potem ne moremo dobiti novih zadržnikov. Jaz predlagam, da se na javnih zborovanjih takim ljudem ne da besede. Za take ljudi je treba sklicati posebno zborovanja, na katerih bodo zbrani samo ta gvišni, oni, katere bomo še pridobili, bodo še pozneje imeli dosti prilike, kaj se pravi, plavati v blatu, hi, hi, hi. (Smeh po celi dvorani.) Tone udarijo ob mizo in rečejo silno jezno: Drekanje so mora nehati, mi ne smemo več drekate temveč moramo zgraditi socialistično družbo, hi, hi, hi. Denar je sveta vladar, hi, hi, hi. Zato pa je treba, da bo le ena politična, gospodarska in strokovna organizacija. Ena sem rekel (udarijo ob mizo) in ta socialistična! Mi smo šli v vladu, pa ne zato, da drekamo. Ne, pač pa zato, da napravimo razdor med buržuazijo, hi, hi, hi. Pa pravijo, da je Tone to, pa to, pa vendar brez Toneta ne gre nič, nič sem rekel, hi, hi, hi (splošni smeh po dvorani). Kdor bo hotel, da gre s Tonetom, ali pa da gre Tone ž njim, ga bo moral prositi, in se bo moral strinjati samo ž njim, drekati

pa nič — nič, sem rekel, hi, hi, hi. — No, če bi imeli v Rusiji močne združne organizacije, bi bilo že nekaj, tako pa ni nič, hi, hi, hi. Nič pravim! In tam še dolgo ne bo nič! Ko je prišel Jurček prosit k meni v Ljubljano za denar, sem mu pa rekel, kaj hodite z Jesenic v Ljubljano za denar, ko ga imate na Jesenicah toliko, da ga stran mečete, stran mečete pravim hi, hi, hi. Tudi na Jesenicah se najdejo pametni ljudje, ki nekaj delajo in z otroci pa se ne da delati in se mora ž njimi postopati po otroško, po otroško pravim, hi, hi, hi. (Smeh in veselost po dvorani.)

Prijatelji! Slabo se vam bo še godilo, slabo, — zato, ker ste otročji in nič ne znate. No, h koncu, pa vendar pokažite, da Vas je moj govor presunil, s tem, da boste jutri m. m. m., boste najlepše pokazali, če boste vse hranilne knjizice, katere imate sedaj pri ta črnih, prinesli kar tlele Jurčku. (Medklic Jurčka: Ne meni, meni ne, temveč Toneju, Francku, ali pa Filipu, ker ti imajo ta kšeft). No saj je vseeno, enemu ali drugemu, vse je prav! S tem so ata Tone zaključili svoj govor. Lepo so govorili ata Tone, tako hudo lepo, da so nekaterim zborovalcem prihajale solze v oči in so čihali, pa ne od joka, temveč od smeha.

To je bilo zelo zabavno zborovanje katerega bomo v drugi številki nadaljevali. Rečemo pa eno: Ako je še kedo v Ljubljani in se misli hoditi norca delat iz izmognanih, gladnih delavcev, naj ima toliko rešpeka pred delavci, da saj prizna, da so delavci tudi ljudje in da je tisti porekel, ki so ga izrekli ata Tone: „Denar je sveta vladar“, v navskrižju z vsakim resno mislečim Marksistom in da so ata Tone denar tisti, s katerim se sedaj hvalijo, dobili od delavcev ali pa morda v vladi zato, ker so napravili razkol med proletariatom, ne pa med buržuazijo, kot sami pravijo. (Konec prihodni.)

Posledice rudarskega štrajka v Angliji.

Pet mesecev že stavkajo angleški rudarji. Orjaška borba je to. Še vedno počivajo premogovniki, ker milijon rudarjev ne more pristati, da bi se znižale plače in podaljšal delovni čas.

Toda ta štrajk občuti tudi buržuazija. Celokupno angleško gospodarstvo gre rakovo pot. Rudarski štrajk kot posledica gospodarske krize postaja tako vzrok še hujšemu gospodarskemu propadu. Kar pogledimo številke. Težka industrija umira. Od 147 plavžev v celi državi, kolikor jih je obratovalo pred štrajkom, jih danes gori samo šest! Produkcija železa se je zmanjšala neverjetno. V avgustu letošnjega leta se je pridobilo samo 13.600 ton napram 539.000 tonam pred štrajkom v aprilu. To se pravi, da produkcija stoji!

Jekla se je avgusta meseca proizvedlo 52.000 ton, aprila meseca pa 661.000 ton. Zopet ogromen padec.

Industriji jekla in železa cenijo, da se je v štirih mesecih štrajka produciralo premalo 1.900.000 ton železa in 2.400.000 ton jekla.

To pa še ni najhujše. Padla ni samo produkcija. Narastei je tudi uvoz, to se pravi, da bogata Anglija kupuje, namesto da prodaja. S tem prihaja v nevarnost državni proračun, valuta in nacionalno bogastvo sploh.

Premoga se je leta 1925 v juliju uvozilo za 718 funtov, izvozilo pa za 4.465.000 funtov. Letos je pa narobe: uvoz znaša 4.147.000 funtov šterlingov, izvoz pa samo 7.708 funtov. Avgusta meseca se je uvoz povzpela celo na 7.542.000 funtov.

Celokupna zunanja trgovina kaže ravno tako izgubo. V avgustu letos se je izvoz (prodajanje) zmanjšal za 16 milijonov, uvoz (kupovanje) nasprotno se je povečal za 9 in pol milijonov funtov.

Angleži i ali britanski imperij tako propada. V njegovem naročju pa dozorevajo pogoji za osvoboditev proletariata. —

Rudarji ne mislijo še končati stavke. Eden glavnih voditeljev strokovne organizacije rudarjev je izjavil, da lahko rudarji še dva meseca kljubujejo državi in premogovnim družbam.

V pomoč! Zakaj Strokovna komisija, socialni demokrate, socialisti, skupina Zedinjenje odklanjajo naše predloge za solidarnostno akcijo?

Štrajk angleških rudarjev se nadaljuje.

Štrajk angleških rudarjev traja dalje.

Z 800.000 glasovi proti 42.000 so bili odklonjeni od štrajkujočih kapitalistijski predlogi amsterdamskih voditeljev. V Rusiji so delavci mnogih podjetij sklenili enurni dnevnii zaslužek poslati kot podporo angleškim rudarjem. Amsterdamski voditelji pa še naprej sabotirajo podporo akcijo in preprečenje dovoza premoga.

Ali smemo v Sloveniji ostati še naprej brezbrizni in dopustiti sabotažo podporne akcije? Ne!! Boj angleških rudarjev je tudi naš boj in zahteva zavednega proletariata je: **V pomoč štrajkujočim angleškim sodrugom!**

In tej zahtevi morajo slediti dejanja.

Vodstvu Udruženja Delavskih Rediteljev.

Vaš „dmokratičen“ odlok z dne 7. V. t. l. se še pred celokupnim članstvom UDR še vedno ni pojasnil, kljub temu, da je bilo naslovljeno dne 1. junija na upravni odbor pismo, podpisano od 30 izvršujočih članov in članic, v katerem se je zahtevalo, da se cela zadeva pojasni.

Ali kljub vašemu postopanju, so hoteli sodrugi udarniki priti na jasno. Na upravni odbor je bilo poslano že drugič dne 25. julija t. l. pismo, podpisano od 61 sodrugov in sodružic, v katerem je protestiralo proti vašemu nedemokratičnemu postopanju in zahtevalo, da se skliče občni zbor organizacije UDR.

Tudi preko te članske zahteve ste šli. Do danes niste še ničesar ukrenili, do danes niste še sklicali zahtevanega občnega zbora.

Toda še nekaj! Z vašim diktatorskim aparatom ste razbili edinico „Moré“ v Mariboru, postavili Eržena, katerega ste že pred leti postavili za gerenta — za diktatorja nad imenovano edinico v Mariboru.

Sodrugi! To vaše nevzdržno postopanje je izvalo med delavsko javnostjo jako čudno razpoloženje. Članstvo UDR se odločno protivi proti diktatorstvu komisarja Eržena v Mariboru, ter odločno obsoja postopanje upravnega odbora v Ljubljani.

Da se nastale razmere popravijo, stavljam javno na vas sledeča vprašanja:

1. Ali hočete preklicati svoj odlok z dne 7. maja t. l. ali ga vsaj pred celokupnim članstvom pojasniti in argumentirati, da je pravilen?

2. Ali hočete ustreči zahtevam članstva po sklicanju občnega zbora?

3. Ali hočete odpoklicati diktatorja Eržena iz svojega mesta v UDR, ki ga zavzema — ker je Eržen radi svojih policajsocialističnih manir med delavstvom neprijeten?

4. Ali sploh hočete upostaviti i v URD proletarsko demokracijo in enkrat za vselej preprečiti, da se edinic UDR ne razbija, da se njihovih članov radi političnega prepričanja ne izključuje?

Sodrugi! Zpomnite si, da UDR ni politična organizacija, katero bi se izrabljevalo v strankarske ali celo osebne namene. UDR je in mora biti razredno bojovna nadstrankarska organizacija, ki naj bo resnična organizacija marksističnega proletariata Slovenije.

Ako vam je tedaj za procvit organizacije, pojasnite, zakaj se zavzimate za diktaturo, za izključevanje politično neljubih levoorientiranih članov? Zakaj ste za cepljenje UDR?

Mi smo za enotnost delavskega razreda in smo tudi za enotnost nestrankarskega Udruženja Delavskih Rediteljev na razredni podlagi. Proč z razbijaštvom!

Na zgoraj navedena vprašanja prosim javnega odgovora.

Fr. Aleš.

Uradne ure našega upravnistva.

Sodrugom na znanje! Naše upravništvo „Enotnosti“ ne more vzdrževati plačanega upravnika, ki bi cel dan bil v prostorih Delavskega doma. Vse upravniške posle opravljajo sodrugi iz požrtvovalnosti. Zato smo tudi primorani, da naznačimo uradne ure, ob katerih so prostori odprti in ko se lahko obračajo na „Enotnost“ tako sodrugi iz Ljubljane kakor z dežele.

V upravi se lahko zglasijo sodrugi vsak dan dopoldan od 11 do pol ene ure in popoldan od 5 do 7 ure. V nedeljo pa cel dopoldan, ravno tako ob praznikih. Ob drugih urah se lahko plačuje naročnina pri hišnih vratih desno v kuhinji.

Delu čast in oblast!

Upravništvo „Enotnosti“.

Lastnik in izdajatelj: Alojz Kusold, Ljubljana-Moste. Odgovorni urednik: Ciril Skočir, Ljubljana. Tiskarna Jos. Pavliček v Kočevju.